

YRD. DOÇ. DR. HİMMET BİRAY AKADEMİK KİŞİLİĞİ, FİİZLERİ VE BİR DOSTUN ARDINDAN...

HAYAT HİKAYEM

1958 yılında Kütahya'ya bağlı Domaniç ilçesinde
Ortaokul ve Liseyi Tunçbilek ilçesinde tamamladım.
1962 yılında Erzurum Atatürk Üni. Edebiyat Fakültesi
Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünden mezun oldum.
1964 yılında Ocak ayından itibaren Gazi Üni. Gazi Eğit.
Fak. Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde çalışmaya başladım.
1982 yılında Ocak ayından itibaren Gazi Üni. Gazi Eğit.
Fak. Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde çalışmaya başladım.
1984 yılında Ocak ayından itibaren Gazi Üni. Gazi Eğit.
Fak. Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'nde çalışmaya başladım.
1985 yılında G.Ü. Sosyal Bilimler
Enstitüsünde Yüksek Lisansımı tamamladım.
(Türkmen Türkçesi ile Türkiye Türkçesi-
nin Sentaks Bakımından Mukayesesi). 1993
yılında da yine aynı enstitüye bağlı olarak
"Batı Grubu Yazı Dillerinde İsim" başlıklı
doktora tezimi ikmal ettim. 1984'den beri
M.E. B ve Kültür Bakanlığı'na bağlı çeşitli
kurslarda eğitici olarak görev aldım. Bilgileri-
nize arz olunur.

16 Ocak 1994

Himmet BİRAY

Dergimizin Yayın Kurulu üyesi ve yazarımız Gazi Üniversitesi Gazi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Eğitim Bölümü Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. Himmet Biray'ın beklenmedik bir zamanda, beklenmedik bir şekilde aramızdan ayrılmasının ardından, onu tanıyanlar, sevenler olarak şokta iken, böyle bir yazıyı yazmaya mecbur olmanın derin üzüntüsünü Yayın Kurulu olarak içimizde duyuyoruz. Ancak; Himmet Biray'ı akademik kimliği ve kişiliği ile okuyucumuza anlatmanın ve geleceği aktarmanın herşeyden önce bize düşen bir ilmi sorumluluk olduğunu düşünüyoruz. Gelecekte ilim sahasında, insanlık vadisinde başarılı olmak isteyen gençlere onun hayatının ve çalışmalarının ışık tutacağına inanıyoruz.

Himmet Biray, 15.02.1994 tarihinde yazdığı "Hayat Hikâyesi" başlıklı el yazısı özgeçmişinde kendisini şöyle anlatıyor: "1958 yılında Kütahya'ya bağlı Domaniç ilçesinin Muhacirler köyünde doğmuşum. İlkokulu aynı yerde, Ortaokul ve Liseyi Tunçbilek Lisesinde tamamladım. 1982 yılında Erzurum/Atatürk Üni. Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebi-

yatı Bölümünden mezun oldum. 1984 yılının Ocak ayından itibaren Gazi Üni. Gazi Eğitim Fak. Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Bölümünde Araştırma Görevlisi olarak görev yaptım. 1985 yılında G.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsünde Yüksek Lisansımı tamamladım. (Türkmen Türkçesi ile Türkiye Türkçesinin Sentaks Bakımından Mukayesesi). 1993 yılında da yine aynı enstitüye bağlı olarak "Batı Grubu Yazı Dillerinde İsim" başlıklı doktora tezimi ikmal ettim. 1984'den beri M.E. B ve Kültür Bakanlığı'na bağlı çeşitli kurslarda eğitici olarak görev aldım. Bilgilerinize arz olunur."

Yardımcı Doçentlik kadrosuna müracaat sırasında yazılan bir özgeçmiş, son derece mütevazı fakat başarılı bir hayata sahip olan Himmet Biray'ı anlatmaktan oldukça uzak. Kendini anlatmayı sevmeyen ama çevresini aydınlatmaktan bir dakika olsun durmayan ve bu uğurda da hayatını ortaya koyan bir fedakar ilim adamının özgeçmişini elbette bu kadar kısa olamaz. Biz, kalemimizin yazabildiği nispette bu özgeçmişin boş bıraktığı yerleri doldurmaya çalışacağız.

Himmet Biray, Osmanlı'nın kurulduğu yaylalarda Domaniçe'ye bağlı Muhacirler köyünde Halil ve Saniye çiftinin üçüncü erkek çocuğu olarak 1 Ekim 1958 tarihinde doğdu. Balkanlardan gelen "Muhacirler" ile yerleşik hayata geçen "Yörükler" in karışıp kaynaşıp kurdukları bu köyde Himmet Biray, vatan sevgisini, millet şuurunu, çalışma azmini Türk insanının zekasından süzülüp gelen sözlü kültür ortamında tanıdı, öğrendi. Onun "Bizim muhacirin biri" veya "Bizim koca yörük" diye başlayan fıkraları, hicivleri, taşlamaları, atasözleri, ayrı ayrı açıklamalarıyla deyimleri, hele Ege'nin sevda dolu türküleri onun zengin birikiminin ana kucagının sıcaklığı ile sohbet ortamlarına taşıdığı unutulmaz değerlerdi.

Himmet Biray çok okur ve çok yazardı. Geceleri çok geç vakitlere kadar uyumadığını ve çalıştığını herkes bilirdi. Onu gece saat 2 veya 3'te telefonla arayabilirdiniz. Uykunuz kaçmışsa biriyle konuşmak istiyorsanız o masasının başındadır ve size bir telefon kadar yakındır hep. Türk şivelerinden Türkmence'nin uzmanıydı. Türkiye'ye gelen Türkmenlerle çok sıcak dostluklar kurmuş, onlarla kaynaşmıştı. Türkmen edebiyatının en dikkate değer yönlerini bize o tanıtmıştı. Yetenekli, nitelikli ve geleceği olan bir ilim adamıydı. Mahtumkulu Divanı ve Türkmen Şiiri Antolojisi onun son ve önemli iki çalışmasıydı.

Himmet Biray, her alanda soğukkanlı, objektif ve açıksozlü bir adamdı. Hiçbir konuda toptan red veya kabul onun tarzı değildi. Herşeyi inceden inceye analiz eder, değerlendirir, her meseleye hiçkimsenin bakmadığı yönlerden bakmayı becerir ve herkesi şaşırtırdı. Büyük acılar karşısında büyük bir soğukkanlılığı vardı. Son olarak Yayın Kurulu üyemiz İsmet Çetin'in muhterem eşinin bir müddet önce aramızdan ayrılması sırasında ve sonrasında gösterdiği metanet ve ölüme yaklaşımı herkesten çok farklı idi. Ne gariptir ki Himmet Biray'ın ölümü karşısında ailesinin metaneti de Himmet Biray gibiydi. Himmet Biray kültürünün temel taşlarını ailesinin arasında örmüştü. 1982 yılında bir oğlunu trafik kazasında kaybeden, bir oğlunun da cenazesi evinin önüne gelen bir babanın metaneti, göz yaşlarını içine akıtıp oğlunun cenazesini getiren arkadaşlarına "Güle güle" diyebilen bir annenin asaleti, Himmet Biray'ın soğukkanlılığını anlamamızı sağlayan geç kalmış tesbitlerdi.

Himmet Biray, açıksozlüydü. Onun kimseye üstü kapalı, imalı sözler söylediğini kimse iğitmemiştir. Düşündüğünü söylerdi. Söylediği ne olursa olsun karşısındakini kırmazdı. Onun insanı yaralamayan bir tenkit anlayışı vardı. Öyle ki onun tenkid hoşsa bile giderdi. El oğusturmaz, "yağ yakmaz" ve riyakar davranmazdı. Saygı duyduklarına, sevdiklerine duygularını çok farklı gösterirdi. Himmet Biray'ın herşeyi kendine mahsus tu. Onun davranışını bir başkası yapsa, onun söylediğini bir başkası söylese itici gelebilirdi insana. Ama o son derece sevimli ve seviyeli kalırdı hep.

Evi ve odası herkese açıktı. Geçerken uğrayan, bir çay içmek isteyen onun yanına giderdi. Herkesin dostu idi. Harçlıksız kalan öğrencilerin ağabeyi, babası idi. Çalışma odası ve evi hiç misafirsiz kalmazdı. Dedem Korkut'un "Konuğu gelmeyen ev yıkılsa yiğ" sözü onun düsturu idi adeta. Ne kendisinin ne de muhterem eşi Nergis Biray'ın geniş gönüllerinde kendilerine yer bulamayan bir tanıdıkları olmuştur.

Himmet Biray şairdi, sanat ruhu taşıyordu. Mütévazi Himmet'in "ÖZYÖRÜK" mahlasıyla şiir yazdığını çok az insan bilirdi. Kendi şiirlerini yayınlamadı; ama, Türkmence'den aktardığı şiirlerde bu şairliğinin derin izleri vardır. İlerde Nergis Biray hanımefendinin bu şiirleri yayınlayacağını sanıyoruz, umuyoruz.

İyi bir müzik kulagina sahipti. Bazı şarkı ve türküleri dost meclislerinde mırıldanırdı. "Dersini almış da ediyor ezber" türküsünü çok özel zamanlarda özel anlamlar yükleyerek söylerdi. Ege Türkülerinin hayranı idi. Türk müziği, pop müziği, batı müziği... Arabasının kaset gözünde Münir Nurettin, Safiye Ayla, Ruhi Su, Tolga Çandar, Hale Gür, Aşkın Nur Yengi'ye ait kasetler yan yana dururdu.

Yakınlarına ve dostlarına karşı son derece vefalıydı. 1982 yılında genç yaşta ölen Recep ağabeyinin yetim kalan oğluna bir baba sorumluluğu ile bağlıydı. Liseden öğretmenleri, arkadaşları, üniversite öğrenciliğindeki tanıdıkları aradan geçen bunca yıla rağmen onunla bağlarını koparmamıştı. Onun yanında böyle bir "eski dostu" bulmak her zaman mümkün değildi.

Himmet Biray, herkeşe karşı güvenilir bir dosttu. Onun yüzünüze karşı söylemediği bir şeyi arkanızdan yapmayacağından emin ola-

bilirdiniz. Ona güvenle sırtınızı yaslayabilirsiniz.

İşte bu yürek, bir sonbahar günü, 3 kasım 1995 tarihinde durdu. Haftada iki gün ders vermek üzere gittiği Afyon Kocatepe Üniversitesi'nde derslerini tamamlamak mümkün olamadı. İki gün önce bir kol ağrısı şeklinde gelen enfarktüs, onu Afyon Devlet Hastanesi'nde hemşirelerin, doktorların arasında ölüme götürdü. Aynı gün doğduğu köyde ağabeyinin yanında toprağı verildi. otuz yedi yıl sevgiyle, dostlukla, bilgiyle, vefayla çarpan yürek durdu. Onun için dünya zamanı durdu. Hayat durdu. Tarih durdu.

Himmet Biray alanında yetenekli, çok çalışkan bir araştırmacıydı. Üniversiteye intisap ettiği 1984 yılından bugüne bir çok ilmi faaliyette onun adı vardı. Bunlardan bazıları şunlardır:

1. Milli Eğitim Bakanlığı Hizmetiçi Eğitim Kursları Hocalığı

2. Türk Ocağı ve Kültür Bakanlığı "Türk Lehçeleri Kursları"nda Azeri Türkçesi ve Türkmen Türkçesi hocalığı

3. G.Ü. Gazi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Eğitimi Bölümü tarafından yayınlanan "İlkyaz" dergisinin çıkarılanları arasında yer alması.

4. Milli Folklor Dergisinin Yayın Kurulu Üyeliği

5. Sürekli Türk Dili Kurultayı Üyeliği

6. Türk Kültürü ve Hacı Bektaş Veli Araştırma Merkezi Akademik Kurul Üyeliği

7. Türk Yurdu Dergisi Kültür-Sanat Yönetmeliği

8. Türk Dünyası Dostluk Kardeşlik ve İşbirliği Kurultayları Delegeliği

9. Türk Dil Kurumu ve TİKA işbirliği ile hazırlanan Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Grameri ve Karşılaştırmalı Türk Lehçeleri Sözlüğü projelerinde Türkmençe uzmanlığı.

10. Atatürk Kültür Merkezi Başkanlığı Türk Dünyası Edebiyatı Tarihi Projesinde Aktarma ve Uygunlaştırma Komisyonu Üyeliği

TEZLERİ

1) "Kütahya Türküleri", Atatürk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Lisans Tezi, Erzurum 1982 (Yöneten Dr. Ensar ASLAN)

2) "Türkmen Türkçesi ve Türkiye Türkçesinin Sentaks Bakımından Mukayesesi",

Gazi Üniv. Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Ankara 1985, (Danışman: Prof. Dr. Ahmet B. ERCİLUSUN)

3) "Batı Grubu Yazı Dillerinde İsim", Gazi Üniv. Sosyal Bilimler Enstitüsü Doktora Tezi, Ankara 1993. (Danışman: Prof. Dr. Ahmet B. ERCİLUSUN)

KİTAPLARI

1) Biray Himmet, "Türkisch Language", Ankara 1988, Kültür ve Turizm Bak. Yayını.

2) ————— "Mahtumkulu Divanı", Ankara 1992, Kültür Bakanlığı Yayını.

3) ————— (Nergis Biray ile), "Türkmen Şiiri Antolojisi", Ankara 1995, Kültür Bakanlığı Yayını, Baskıda.

4) ————— (Prof. Dr. Abdurrahman Güzel, Dr. Ali Torun, Murat Özbay, Musa Çiftçi ile), "Ders Geçme ve Kredi Sistemine Göre Türk Dili ve Edebiyatı / Edebiyat-1" İstanbul 1995, Ders Kitapları A.Ş. Yayını.

5) ————— (Prof. Dr. Abdurrahman Güzel, Dr. Ali Torun, Musa Çiftçi, Murat Özbay ile) "Liseler İçin Ders Geçme ve Kredi Sistemine Göre Türk Dili ve Edebiyatı / "Edebiyat -2", İstanbul 1994, Ders Kitapları A.Ş. Yayını.

6) ————— (Prof. Dr. A. Güzel, Dr. A. Torun, M.Çiftçi, M. Özbay ile), "Liseler İçin Ders Geçme ve Kredi Sistemine Göre Türk Dili ve Edebiyatı / Edebiyat-3", İstanbul 1994, Ders Kitapları A.Ş. Yayını.

7) ————— (Prof. Dr. A. Güzel, Dr. A. Torun, M. Çiftçi, M. Özbay ile), "Liseler İçin Ders Geçme ve Kredi Sistemine Göre Türk Dili ve Edebiyatı / Edebiyat-4", İstanbul 1994, Ders Kitapları A.Ş. Yayını.

8) ————— (Prof. Dr. A. Güzel, Dr. A. Torun, Dr. Ali Fuat Bilkan, M.Çiftçi, M.Özbay, Celal Demir ile), "Liseler İçin Ders Geçme ve Kredi Sistemine Göre Türk Dili ve Edebiyatı / Türk Dili-1", İstanbul 1994, Ders Kitapları A.Ş. Yayını.

9) ————— (Prof. Dr. A. Güzel, Dr. A. Torun, Dr. A.F. Bilkan, M. Çiftçi, M. Özbay, C.Demir ile), "Liseler İçin Ders Geçme ve Kredi Sistemine göre Türk Dili ve Edebiyatı / Türk Dili-2", İstanbul 1995, Ders Kitapları A.Ş. Yayını.

10) ————— (Prof. Dr. A. Güzel, Dr. A. Torun, Dr. A.F. Bilkan, M. Çiftçi, M. Özbay, C.Demir ile), "Liseler İçin Ders Geçme ve Kredi Sistemine Göre Türk Dili ve Edebi-

yata / Türk Dili-3", İstanbul 1995, Ders Kitapları A.Ş. Yayını.

11) ————— (Prof. Dr. A. Güzel, Dr. A. Torun, Dr. A.F. Bilkan, M. Çiftçi, M. Özbay, C. Demir ile), "Liseler İçin Ders Geçme ve Kredi Sistemine Göre Türk Dili ve Edebiyatı / Kompozisyon-2", İstanbul 1995, Ders Kitapları A.Ş. Yayını.

12) ————— (Dr. Ayşe İlker, Dr. Hüseyin Özbay, Dr. Ferhat Tamir, Dr. Güzin Tural, Dr. Hülya Kasapoğlu, Dr. Çetin Pekacar ile) "Ders Geçme ve Kredi Sistemine Göre Türk Dili ve Edebiyatı Türk Dili-1", MEB Devlet Kitapları, İstanbul 1993.

12) ————— (Aynı yazarlar ile), "Liseler İçin Ders Geçme ve Kredi Sistemine göre Türk Dili ve Edebiyatı / Türk Dili-2", MEB Devlet Kitapları, İstanbul 1993.

14) ————— (Aynı yazarlar ile), "Liseler İçin Ders Geçme ve Kredi Sistemine göre Türk Dili ve Edebiyatı / Türk Dili-3", MEB Devlet Kitapları, Ankara 1993.

15) ————— (Aynı yazarlar ile), "Liseler İçin Ders Geçme ve Kredi Sistemine göre Türk Dili ve Edebiyatı / Türk Dili-4", MEB Devlet Kitapları, Ankara 1993.

MAKALELER

1) "Erzurum Ağzının Türk Dialektolojisi İçindeki Yeri", Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, Cilt: 3, Sayı: 1, Ankara 1987, s. 89-96.

2) "Andelip ve Oğuznamesi-I" Milli Folklor 1,4 (Aralık 1989), s. 12-13.

3) "Andelip ve Oğuznamesi-II" Milli Folklor 1,5 (Mart 1990), s. 23-25.

4) "Andelip ve Oğuznamesi-III" Milli Folklor 1,6 (Haziran 1990), s. 21-25.

5) "Türkmen Şairlerinden Miskin Kılıç", Milli Folklor 1,8 (Aralık 1990) s. 48-50.

6) "Türkmen Şairlerinden Aşık", Milli Folklor 2,9 (Bahar 1991), s. 60-61.

7) "Tulum Hoca Hikâyesi Hakkında" (Aktarma), Milli Folklor 2,10 (Yaz 1991), s. 43-47.

8) "Yozgatlı Hüzni'nin Dil Özellikleri", Yozgatlı Şair Hüzni Paneli, 30 Kasım 1991-Yozgat. (Tebliğ basılmamıştır).

9) "1. Türk Dil Kurultayının Ardından", Türk Yurdu cilt: 10, Sayı: 385, Kasım 1990, s. 48-52.

10) "Kültür Dili Ağzı Değildir", Türk Yurdu II, 42 (Şubat 1991), s. 60.

11) "Hatalı Türkçeden Taviz Yoz", Türk Yurdu II, 395 (Eylül 1991), s. 60.

12) "Gazetelerin Mahalli Dil Açığı", Türk Yurdu II, 389 (Mart 1991), s. 14-16.

13) "Türk Edebiyatının Birliği Üzerine Yazılmış Bir Makale ve Düşündürdükleri-1", İlkaz I, 1 (Şubat 1988), s. 37-40.

14) "Türk Edebiyatının Birliği Üzerine Yazılmış Bir Makale ve Düşündürdükleri", İlkaz I, 2 (Mart 1988), s. 40-43.

15) "Türk Dünyası Üzerine İncelemeler" (Kitap Tanıtma), Milli Folklor 3, 19 (Güz 1993), s. 54-55.

16)

Himmet Biray, Yozgat'ta Hüzni Paneli'nde...

ÖZYÖRÜK'TEN BEŞ ŞİİR ÇALDIK...

-Adalet'e-

Düşüncen: Küçük bir ev, sessiz bir ışık
Önce iki çatal ve iki kaşık
Bir de pencerenin önünde yeşil
sarmaşık
Ve hatta usul boylu zülfü dolaşık
Ardından bir yumurcak, koş diyeceksin

Zaman seni eskitecek bu mukadder
Sen bazen pür neşe, bazen mükedder
Çaresizlik içinde bir kelime "kader"
Hayretini de gizlemeyerek "uş"
diyeceksin

Verdiğin bunca emekten sonra
Nihayet düşüncüp boş diyeceksin
Giden nice yılların ardından
Eli boş geri dönerken boynu bükük
Olsa da olmasa da "hoş" diyeceksin
Özyörük. 19.9.19982, Erzurum

Şafakla birlikte sönen yıldızlar misâli
Gece kurduğum dünya yıkılıverir
Sabahla başlayan gaddâr hakikat
Ansızın karşıma dikiliverir

Ben'i bir başkasına anlatsam
Garip ve tuhaf yüzüme bakıp
Hayrete benzeyen bir tavır alıp
Usulca yanından çekiliverir

Mecburum yaşamaya bu dünyada
Şu veya bu şehrin sokaklarında
Çoğu kez ellerim şakaklarında
Düşünceler beynimden dökülürverir.

Fikir son haddini zorlar, çaresiz
Durur ve sonunda teslimiyet
Ardından hayallerim de nihayet
Sezsiz sedasız çekiliverir.

Özyörük, 8.9.982, Erz.

***

Alacakaranlık içinde geçen gençliğimin
Nihayet sonuna yaklaşmaktayım

Tadına varamadığım hayal çağından
İstemediğim halde uzaklaşmaktayım

Acımasız hakikat hayalimi boğdu,
Ama ben hâlâ inatlaşmaktayım

Bunca gayretten sonra bulduğum Şirin değil
Bilmem ki daha niye Ferhatlaşmaktayım

Kurban layık değil mahbub-u zamâneye
Yine bir hâr yoluna adaklaşmaktayım.
Özyörük, 8.9.1982, Erz.

***

Yine düştüm zalim senin fendine
Gurbet elde yanar bağrım taş gibi
Bir iş ettim yine kendi kendime
Bahar ayım boran oldu kış gibi

Şu bizim bağrımız ezelden yanık
Lâf anlamaz gönül güzelden yanık
Kurumuş yaprağım gazelden yanık
Kâdir Mevlâm! Bu olmasın düş gibi

Aşım Türkmen benim, nâmım Özyörük
Oğuzdur soyumuz bizde yok çürük
Hakk'ın emridir bu, ondan severik
Sanmayın ki bu sözlerim boş gibi.

7 Nisan 1980, Erzurum

ÇOCUĞUM

Ben gülemedim
Bütün günüm ağlamakma geçmedi
Ama çocuğum,
Fakat yavrum,
Ben gülemedim,
Gülemedim,
Çocuğum senin gülüşünde buluyorum
şimdi mutluluğu.

Gülemedim,
Çocuğum bırakmadılar ki,
Sen ağla bazen, beni yâd etmek için
Sonra gül, çok gül, hep gül
Âh yavrum sen gül
Seni Allah'ım korusun

Özyörük

ÖZYÖRÜK'TEN BEŞ ŞİİR ÇALDIK...

-Adalet'e-

Düşüncen: Küçük bir ev, sessiz bir ışık
Önce iki çatal ve iki kaşık
Bir de pencerenin önünde yeşil
sarmaşık
Ve hatta usul boylu zülfü dolaşık
Ardından bir yumurcak, koş diyeceksin

Zaman seni eskitecek bu mukadder
Sen bazen pür neşe, bazen mükedder
Çaresizlik içinde bir kelime "kader"
Hayretini de gizlemeyerek "uş"
diyeceksin

Verdiğin bunca emekten sonra
Nihayet düşüncüp boş diyeceksin
Giden nice yılların ardından
Eli boş geri dönerken boynu bükük
Olsa da olmasa da "hoş" diyeceksin
Özyörük. 19.9.19982, Erzurum

Şafakla birlikte sönen yıldızlar misâli
Gece kurduğum dünya yıkılıverir
Sabahla başlayan gaddâr hakikat
Ansızın karşıma dikiliverir

Ben'i bir başkasına anlatsam
Garip ve tuhaf yüzüme bakıp
Hayrete benzeyen bir tavır alıp
Usulca yanından çekiliverir

Mecburum yaşamaya bu dünyada
Şu veya bu şehrin sokaklarında
Çoğu kez ellerim şakaklarında
Düşünceler beynimden dökülür.

Fikir son haddini zorlar, çaresiz
Durur ve sonunda teslimiyet
Ardından hayallerim de nihayet
Sezsiz sedasız çekiliverir.

Özyörük, 8.9.982, Erz.

***

Alacakaranlık içinde geçen gençliğimin
Nihayet sonuna yaklaşmaktayım

Tadına varamadığım hayal çağından
İstemediğim halde uzaklaşmaktayım

Acımasız hakikat hayalimi boğdu,
Ama ben hâlâ inatlaşmaktayım

Bunca gayretten sonra bulduğum Şirin değil
Bilmem ki daha niye Ferhatlaşmaktayım

Kurban layık değil mahbub-u zamâneye
Yine bir hâr yoluna adaklaşmaktayım.
Özyörük, 8.9.1982, Erz.

***

Yine düştüm zalim senin fendine
Gurbet elde yanar bağrım taş gibi
Bir iş ettim yine kendi kendime
Bahar ayım boran oldu kış gibi

Şu bizim bağrımız ezelden yanık
Lâf anlamaz gönül güzelden yanık
Kurumuş yaprağım gazelden yanık
Kâdir Mevlâm! Bu olmasın düş gibi

Aşım Türkmen benim, nâmım Özyörük
Oğuzdur soyumuz bizde yok çürük
Hakk'ın emridir bu, ondan severik
Sanmayın ki bu sözlerim boş gibi.

7 Nisan 1980, Erzurum

ÇOCUĞUM

Ben gülemedim
Bütün günüm ağlamakma geçmedi
Ama çocuğum,
Fakat yavrum,
Ben gülemedim,
Gülemedim,
Çocuğum senin gülüşünde buluyorum
şimdi mutluluğu.

Gülemedim,
Çocuğum bırakmadılar ki,
Sen ağla bazen, beni yâd etmek için
Sonra gül, çok gül, hep gül
Âh yavrum sen gül
Seni Allah'ım korusun

Özyörük